

دانشگاه شهرزوری و منابع طبیعی

نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی
جلد بیست و دوم، شماره یکم،
۱۳۹۴
<http://jopp.gau.ac.ir>

ارزیابی بهبود سرعت و دوره پر شدن دانه طی فرآیندهای اصلاحی در ارقام گندم

علی راحمی کاریزکی^{*}، سراله گالشی^۲ و افشنین سلطانی^۳

استادیار گروه تولیدات گیاهی دانشگاه گنبد کاووس،

استاد گروه زراعت دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

تاریخ دریافت: ۹۲/۱۰/۱۰؛ تاریخ پذیرش: ۹۳/۷/۲۶

چکیده

به منظور مطالعه بررسی روند بهبود ژنتیکی سرعت و دورام پر شدن دانه در ارقام گندم، آزمایشی در سال‌های زراعی ۸۶-۸۷ و ۸۷-۸۸ در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان واقع در گرگان انجام شد. در این آزمایش ۱۶ رقم گندم که در طی سال‌های ۱۳۴۷ تا ۱۳۸۵ آزاد شده‌اند در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی با سه تکرار مقایسه شدند. نتایج تحقیقات نشان داد که در طی سال‌ها فعالیت‌های اصلاحی در جهت بهبود عملکرد گندم در وزن دانه و دوره پر شدن دانه تغییراتی صورت نگرفته است، در حالی که سرعت پر شدن دانه افزایش یافته است، محاسبات نشان داد که سرعت رشد دانه در ۳۸ سال آزادسازی ارقام در گلستان، ۲۶/۱۹ درصد بهبود یافته است، که معادل ۰/۷۰ درصد به ازای هر سال آزادسازی می‌باشد. به نظر می‌رسد گزینش برای سرعت پر شدن دانه و عملکرد بالا بدون نیاز به مدت پر شدن دانه امکان‌پذیر می‌باشد. به نظر می‌رسد گزینش برای تعداد دانه بیشتر در واحد سطح امکان‌پذیر است. بنابراین با توجه به همبستگی مثبت و معنی‌دار بین سرعت پر شدن دانه در واحد سطح و عملکرد دانه به نظر می‌رسد گزینش برای سرعت پر شدن دانه و عملکرد بالا بدون نیاز به مدت پر شدن دانه امکان‌پذیر می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: دوره پر شدن دانه، سرعت پر شدن دانه، گندم، وزن دانه.

*نويسنده مسئول: alirahemi@yahoo.com

مقدمه

وزن دانه یکی از اجزاء مهم عملکرد دانه گندم به شمار می‌رود و تحت تأثیر ساختار ژنتیکی گیاه، شرایط محیطی و اثرات متقابل آن‌ها قرار می‌گیرد. شبیه‌سازی تغییرات وزن دانه و بررسی اثر سرعت و دوره مؤثر پر شدن دانه بر روند این تغییرات، به خصوص در شرایط تنش، در تدوین برنامه‌های بهنژادی و انتخاب صفت و صفات مؤثر بر وزن دانه اهمیت زیادی دارد. طول دوره پر شدن دانه بر حسب مجموع روزها از دانه‌بندی تا رسیدگی فیزیولوژیک بیان می‌شود. سرعت پر شدن دانه، بر حسب متوسط افزایش وزن خشک دانه در هر روز از شروع دانه‌بندی تا رسیدگی فیزیولوژیک بیان می‌شود و بر اساس میلی‌گرم در هر دانه در هر روز بیان می‌گردد (یانگ و همکاران، ۲۰۰۶). در اکثر مطالعات انجام شده آغاز رشد خطی دانه گندم از حدود دو هفته پس از گردهافشانی گزارش شده است (عطارباشی، ۲۰۰۰؛ مورگونو و همکاران، ۲۰۱۰). طول دوره رشد خطی دانه به خصوصیات ژنتیکی گیاه، شرایط محیطی و اثر متقابل آن‌ها بستگی دارد، اما به طور کلی یک منحنی سیگموئیدی روند انباست مواد را در دانه توجیه می‌نماید. پس از یک دوره رشد بطی^۱، دوره رشد خطی دانه آغاز می‌گردد. سرعت رشد دانه در مراحل پایانی تا رسیدن به حداقل وزن دانه در مرحله رسیدگی فیزیولوژیک، کاهش نسبی یافته و سپس به صورت مجانب درمی‌آید (یانگ و همکاران، ۲۰۰۶).

یانگ و همکاران (۲۰۰۶) در طی یک بررسی روی ۲۰ رقم گندم بهاره آمریکایی گزارش کرد که می‌توان دو الگوی سرعت و دوره پر شدن دانه ارائه کرد، که در یکی دوره پر شدن دانه در نتیجه کاهش تعداد روز تا گردهافشانی، افزایش یابد و در دیگری سرعت پر شدن دانه بالا با دوره پر شدن دانه نسبتاً کوتاه تلفیق گردد. دمای‌های پایین در طول دوره پر شدن دانه، سبب کاهش سرعت پر شدن دانه و افزایش طول دوره پر شدن دانه می‌شود و در مجموع وزن دانه را پایین می‌آورد (عطارباشی، ۲۰۰۰) و کمبود عناصر غذایی سرعت پر شدن دانه را کاهش داده و طول دوره پر شدن دانه را افزایش می‌دهد (نظام زاده و همکاران، ۲۰۱۲). بررسی روی گندمهای دوروم در شرایط آب و هوایی مختلف (بردار و همکاران، ۲۰۰۶) و همچنین گندمهای بهاره تحت شرایط تنش خشکی نشان می‌دهد که میزان (سرعت) پر شدن دانه به طور مثبت با وزن نهایی دانه مرتبط بوده و به طور غیرمستقیم از طریق افزایش وزن دانه سبب افزایش عملکرد در واحد سطح می‌گردد و گزینش برای سرعت پر شدن دانه بالا از طریق گزینش برای

1- Lag Phase

وزن دانه بیشتر امکان‌پذیر است (بروکنر و همکاران، ۱۹۸۷). ساعد و همکاران (۱۹۸۶) پیشنهاد کردند که تنوع ژنتیکی از نظر سرعت پرشدن دانه باید شناسایی شده و در برنامه‌های بهنژادی مورد استفاده قرار گیرد، زیرا عوامل ژنتیکی (رقم) تا حدود زیادی سرعت پرشدن دانه را تعیین کرده و عوامل محیطی (دما) تا حدود زیادی تعیین‌کننده طول دوره پرشدن دانه هستند. نظام زاده و همکاران (۲۰۱۲) در مطالعه‌ای روی برنج بیان داشتند که ارقام برنج تنها در دو صفت وزن دانه و سرعت پرشدن تفاوت معنی‌داری داشتند، بالاترین سرعت پرشدن دانه مربوط به ارقام جدید و امیدبخش بود. عطار باشی (۲۰۰۰) در شرایط آب و هوایی استان گلستان روی ارقام گندم بیان داشت که با توجه به وجود همبستگی بین سرعت پرشدن دانه و وزن دانه و عدم همبستگی بین وزن دانه و مدت پرشدن آن به نظر می‌رسد که گزینش برای سرعت پرشدن و وزن دانه بالا، بدون طویل شدن مدت پرشدن دانه امکان‌پذیر است. در تحقیقی مشابه توسط اعتمادی (۲۰۰۶) در روی ارقام جو در شرایط آب و هوایی گلستان بیان شد که دوره پرشدن دانه در ژنتیک‌های جدید طولانی‌تر از ژنتیک‌های قدیمی می‌باشد، اما سرعت پرشدن دانه در طی اصلاح و تکامل ژنتیک‌ها بهبود کمتری داشته است. هم‌چنان، ژنتیک‌های گندم با سرعت بالای پرشدن دانه و طول دوره پرشدن دانه کوتاه می‌توانند، عملکرد بالاتری در نواحی با دوره رشد کوتاه تولید کنند (فولکس و همکاران، ۲۰۰۹). در اغلب مطالعات بین سرعت پرشدن دانه با وزن دانه (مجتبایی زمانی و همکاران، ۲۰۰۶؛ علی عباسی و اصفهانی، ۲۰۰۷) و عملکرد دانه همبستگی مثبت معنی‌داری گزارش شده است (لسانی و مجتهدی، ۲۰۰۰؛ نظام‌زاده و همکاران، ۲۰۱۲)

مواد و روش‌ها

این آزمایش در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در ۳ تکرار در طی دو سال زراعی ۱۳۸۶-۸۷ و ۱۳۸۷-۸۸ در مزرعه ایستگاه تحقیقات کشاورزی گرگان واقع در عرض جغرافیایی ۳۷ درجه و ۴۵ دقیقه شمالی، طول جغرافیایی ۵۴ درجه و ۳۰ دقیقه و در ارتفاع ۱۰ متر از سطح دریا اجرا شد. قبل از اجرای آزمایش از اعمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متری خاک نمونه‌برداری شد و خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک تعیین شد (جدول ۱) که بر اساس نتایج حاصله بافت خاک مزرعه مورد آزمایش سیلتی لومنی رسی بود.

نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی (۲۲)، شماره (۱) ۱۳۹۴

جدول ۱- مشخصات خاک محل اجرای آزمایش

سال زراعی		مشخصه
۱۳۸۷-۸۸	۱۳۸۶-۸۷	
۰/۶۶	۰/۸۵	ماده آلی (درصد)
۸	۷/۶	اسیدیته
۰/۸۵	۱/۷	هدایت الکتریکی (دنسی زیمینس)
۰/۳۸	۰/۶۵	کربن آلی (درصد)
۰/۰۳	۰/۱۴	نیتروژن کل (درصد)
۲۸/۲۴	۳۰/۶	نیتروژن معدنی خاک (کیلوگرم در هکتار)
۳۴	۳۴	رس (درصد)
۶۶	۶۶	سیلت (درصد)
۱۰	۱۰	شن (درصد)
۸	۱۳	فسفر قابل جذب (قسمت در میلیون)
۴۰۰	۳۷۰	پتاسیم قابل جذب (قسمت در میلیون)
۱/۲۹	۱/۳۱	وزن مخصوص ظاهری (گرم بر سانتی متر مکعب)

تیمارهای آزمایش شامل ۱۶ رقم گندم بود (جدول ۲). کاشت در سال‌های زراعی ۱۳۸۶-۸۷ و ۱۳۸۷ به ترتیب ۱۹ آذرماه ۱۳۸۶ و ۳ دیماه ۱۳۸۷ انجام شد. هر کرت آزمایشی شامل ۶ خط با طول ۷ متر و به فاصله خطوط ۲۰ سانتی‌متر بود. میزان بذر لازم به توصیه کارشناسان مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی در هر دو آزمایش بر اساس تراکم ۳۵۰ دانه در مترمربع تعیین شد. بنابراین در این آزمایش میزان مصرف کود شیمیایی بر اساس توصیه کودی ارقام جدید ۲۷۰ کیلوگرم اوره، ۱۲۰ کیلوگرم سوپر فسفات تریپل، ۱۵۰ کیلوگرم سولفات پتاسیم، بود که کودهای فسفره و پتاسه و یک چهارم کود اوره به صورت پایه مصرف و مابقی کود اوره به صورت تقسیط در سه مرحله پنجه‌زنی، ساقه‌دهی و خوش‌دهی مصرف گردید.

چون این آزمایش در شرایط عدم محدودیت آب، عناصر غذایی، آفات، بیماری‌ها و علف‌های هرز انجام شد. با توجه به شرایط آب و هوایی منطقه بخش زیادی از نیاز آبی گیاه با بارندگی تامین ولی عملیات آبیاری مزروعه بهمنظور حفظ محیط رطوبتی خاک در یک وضعیت مطلوب و به حداقل رساندن تنفس رطوبتی در فصل رشد فقط در مراحل کشت، ساقه‌دهی و گلدهی انجام گرفت.

علی راحمی کاریزکی و همکاران^(۱)

جدول ۲- ویژگی‌های ارقام گنده از سال ۱۳۸۵ تا ۱۳۴۷ در استان گلستان^(۱)

نام رقم	تیپ رشد	سال آزاد سازی	نام رقم	تیپ رشد	سال آزاد سازی
ایینیا	بهاره	۱۳۷۵	زاغرس	بهاره	۱۳۴۷
خرز ۱	بهاره	۱۳۷۵	شانگهای	بهاره	۱۳۵۲
ناز	بهاره	۱۳۷۵	پاستور	بهاره	۱۳۵۷
گلستان	بهاره	۱۳۷۶	شیرودی	بهاره	۱۳۶۵
فلاط	بهاره	۱۳۷۹	کوه دشت	بهاره	۱۳۶۹
رسول	بهاره	۱۳۸۵	دریا	بهاره	۱۳۷۱
تجن	بهاره	۱۳۸۵	معان	بهاره	۱۳۷۴
اترک	بهاره	۱۳۸۵	آرتا	بهاره	۱۳۷۴

ثبت مراحل فنولوژیک روی ۱۰ بوته معین که با روبان قرمز مشخص شده بود، هر ۲ تا ۵ روز، بر اساس شاخص زادوکس و همکاران (۱۹۷۴) انجام شد. اگر بیش از ۵۰ درصد این بوتهای وارد مرحله فنولوژیکی خاصی می‌شوند (مثلاً خوشیده) نشان دهنده این بود که جامعه گیاهی وارد آن مرحله خالص شده است. برای بررسی رشد دانه، به صورت جداگانه بعد از شروع گرددهافشانی (مرحله ۶۰ زادوکس) هر ۵ تا ۷ روز نمونه برداری از ساقه اصلی روی ۵ بوته انجام شد، به این صورت که با حذف سنبلاچهای بالا و پایین سنبله اصلی، دانه‌های سنبلاچهای وسطی برای این منظور استفاده شوند و این کار تا رسیدگی فیزیولوژیک دانه ادامه یافت. برای اندازه‌گیری وزن خشک از ترازوی حساس با دقت ۰/۰ گرم استفاده شد. جهت تجزیه و تحلیل رشد دانه که شامل دوره پر شدن دانه و سرعت آن بود، به این روش عمل شد. دوره پر شدن دانه به صورت تعداد روز از گرددهافشانی (مرحله ۶۰ زادوکس) تا رسیدگی فیزیولوژیک (مرحله ۸۷ زادوکس) محاسبه شد و سرعت پر شدن با رگرسیون دادن وزن خشک تجمعی دانه (میلی گرم) در مقابل روز پس از کاشت به صورت شیب خط حاصله تعیین گردید (مورگونو و همکاران، ۲۰۱۰). همچنین سرعت پر شدن دانه در واحد سطح از تقسیم عملکرد دانه بر طول دوره پر شدن دانه به گرم در مترمربع در روز محاسبه گردید. برای تعیین عملکرد دانه سطحی معادل ۲ مترمربع از هر کرت در مرحله نهایی برداشت شد و با کمک خرمن‌کوب دانه از کاه جدا گردید. همچنین، اجزای عملکرد دانه در بوته در مرحله برداشت نهایی روی ۲۰ بوته اندازه‌گیری صورت گرفت. تجزیه و تحلیل صفات مورد ارزیابی در این تحقیق با استفاده از نرم‌افزارهای SAS و Excel، مقایسه میانگین صفات با

استفاده از روش حداقل اختلاف معنی‌دار (LSD) با کمک رویه Proc Means (سلطانی، ۲۰۰۷) صورت گرفت.

نتایج و بحث

مقایسه شرایط آب و هوایی دوره آزمایش با آمار بلندمدت گرگان در جدول (۳) نشان داده شده است. در مقایسه بارندگی بین دو سال زراعی تفاوت قابل ملاحظه‌ای مشاهده می‌شود. سال زراعی ۸۷-۸۸ (۲۹۷/۸ میلی‌متر) نسبت به سال زراعی ۸۶-۸۷ (۲۲۹/۶ میلی‌متر) مرطوب‌تر می‌باشد. به طورکلی میانگین مجموع بارندگی دوره‌ی آزمایش (۲۶۳/۸ میلی‌لیتر) نسبت به آمار بلندمدت چهل ساله (۳۸۳/۳ میلی‌متر) کمتر می‌باشد. همچنین توزیع بارندگی بین سال‌های مختلف متغیر است، بیشترین بارندگی در بهمن‌ماه سال زراعی ۸۸-۸۷ بالاتر از متوسط بلندمدت ثبت شد (۱۱۲/۱ میلی‌متر در مقابل ۵۷/۶ میلی‌متر)، در حالی که بیشترین بارندگی ماهیانه در سال زراعی ۸۷-۸۶ در آذرماه با مجموع ۷۱/۹ میلی‌متر به موقع پیوست. مقایسه میانگین دمایی نشان داد که اختلافات دمایی بین دو سال زراعی به طور نسبی ناچیز بود (جدول ۳). میانگین دماهای حداقل ماهانه در دو فصل زراعی نسبت به آمار دراز مدت پایین‌تر بود. میانگین دماهای حداقل در سال زراعی ۸۶-۸۷ در دامنه ۲/۳ تا ۱۷/۴ درجه سانتی‌گراد و در سال زراعی ۸۷-۸۸ در دامنه ۱۶/۸۳ تا ۱۶/۸۵ درجه سانتی‌گراد در مقابل دامنه‌ی دمایی حداقل ۳/۴ تا ۱۸/۴ درجه سانتی‌گراد آمار دراز مدت بود. میانگین حداکثر دمای ماهانه در فصل زراعی ۸۶-۸۷ بین ۸ درجه سانتی‌گراد در دی‌ماه و ۳۰ درجه سانتی‌گراد در خرداد ماه و برای فصل زراعی ۸۷-۸۸ بین ۱۱/۶۹ درجه سانتی‌گراد در دی‌ماه و ۲۷/۸۹ درجه سانتی‌گراد در خرداد ماه بود که تقریباً برابر با آمار دراز مدت بوده است. دامنه دمایی حداکثر آمار دراز مدت ۱۲/۴ تا ۲۹/۶ درجه سانتی‌گراد بود.

تجزیه واریانس نشان داد که وزن دانه تنها تحت تاثیر رقم قرار داشت و اثر سال و اثر متقابل سال با رقم بر این صفت معنی‌دار نبود این در حالی بود که عملکرد در واحد سطح تحت تاثیر رقم و سال قرار گرفت (جدول ۴). مقایسه میانگین صفات نشان می‌دهد که این جزء در بین ارقام مورد آزمایش اختلاف معنی‌داری داشت (جدول ۵). میانگین وزن دانه بین ارقام ۳۹/۵۰ میلی‌گرم بود. سبک‌ترین دانه‌ها با وزن ۳۴/۶۳ میلی‌گرم و سنگین‌ترین دانه‌ها با وزن ۴۳/۱۸ میلی‌گرم به ترتیب مربوط به ارقام اترک و شانگهای بود. مقایسه میانگین بین ارقام مختلف نشان داد که بین ارقام، از نظر عملکرد دانه در واحد سطح اختلاف

علی راحمی کاریزکی و همکاران

معنی داری وجود داشت. رقم آرتا و رقم اینیا به ترتیب از بیشترین و کمترین عملکرد دانه در واحد سطح برخوردار بودند (جدول ۵). میانگین عملکرد دانه در واحد سطح، ۵۷۸/۹۴ گرم در مترمربع بود.

جدول ۳- میانگین دمای حداقل، حداکثر و مجموع بارندگی سالیانه در طی دو سال زراعی ۱۳۸۶-۸۷ و ۱۳۸۷-۸۸

میانگین دمای حداقل (میلیمتر)		میانگین دمای حداکثر (درجه سانتی گراد)		مجموع بارندگی دانه		ماه
بلندمدت	دوره	بلندمدت	دوره	بلندمدت	دوره	
۵۲/۳	۷۱/۹	۱۶	۱۴/۹	۶۷۳	۴/۵۶	آذر
۵۶/۹	۱۶/۵	۱۲/۹	۸/۰۰	۳/۸	-۲/۳۰	دی
۵۷/۶	۵۵/۸	۱۲/۴	۱۰/۶۹	۳/۴	۰/۴۰	بهمن
۷۳/۳	۳۸/۱	۱۴/۵	۱۸/۵۰	۲/۵	۷/۱۰	اسفند
۶۰/۳	۸/۰۰	۱۹/۳	۲۳/۵۲	۹/۰	۱۱/۲۷	فروردین
۴۷/۲	۲۴/۸	۲۴/۹	۲۶/۶۳	۱۳/۸	۱۳/۸۸	اردیبهشت
۳۵/۷	۱۴/۵	۲۹/۶	۳۰/۱۸	۱۸/۴	۱۷/۴	خرداد
۵۲/۳	۵۱/۲	۱۶	۱۵/۵	۶۷۳	۷/۲	آذر
۵۶/۹	۱۵	۱۲/۹	۱۱/۶۹	۳/۸	۱/۶۵	دی
۵۷/۶	۱۱۲/۱	۱۲/۴	۱۴/۲۵	۳/۴	۴/۸	بهمن
۷۳/۳	۱۳/۴	۱۴/۵	۱۷/۱۷	۲/۵	۷/۰۱	اسفند
۶۰/۳	۶۳/۲	۱۹/۳	۱۷/۴۶	۹/۰	۷/۷۶	فروردین
۴۷/۲	۲۹/۸	۲۴/۹	۲۱/۲۴	۱۳/۸	۱۳/۴۱	اردیبهشت
۳۵/۷	۱۳/۱	۲۹/۶	۲۷/۸۹	۱۸/۴	۱۶/۸۳	خرداد

جدول (۴) تجزیه واریانس مرکب سرعت پر شدن دانه و دوره‌ی پر شدن آن را نشان می‌دهد. نتایج نشان داد که سرعت پر شدن دانه در واحد دانه و سرعت پر شدن دانه در واحد سطح تحت تاثیر سال و ژنتیپ قرار گرفتند، در حالی که اثر متقابل سال و رقم روی این صفات معنی دار نبود. همچنین اثر سال و اثر متقابل سال × رقم بر روی دوره پر شدن معنی دار نبود. نتایج تجزیه واریانس روز تا گردهافشانی و روز تا رسیدگی نشان داد که اثر سال و رقم بر روز تا گردهافشانی و اثر سال بر روز تا رسیدگی در سطح یک درصد معنی دار بود (جدول ۴).

نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی (۲۲)، شماره (۱) ۱۳۹۴

جدول ۴- خلاصه جدول تجزیه واریانس مرکب بر اساس میانگین برای صفات سرعت پر شدن دانه (میلی‌گرم در دانه در روز)؛ سرعت پر شدن دانه (گرم در مترمربع)؛ دوره موثر پر شدن دانه (روز)، وزن دانه (میلی‌گرم) تعداد دانه در مترمربع، عملکرد دانه (گرم بر مترمربع)، روز تا گرده افشاری، روز تا رسیدگی در ارقام مختلف گندم در دو سال زراعی ۱۳۸۶-۸۷ و ۱۳۸۷-۸۸.

نوع	نوع	نوع	نوع	نوع	نوع	نوع	نوع	نوع	نوع	نوع	نوع	نوع
۶۵۰/۰۱**	۱۰۵۴۲/۰۴**	۲۴۴۰۴۱/۳۸**	***۱۹۲۰۷۲۶۸۹**	۲۵/۷۳ns	۶۸/۵۸**	۰/۲۵**	۴۷۲/۵۹ns	۱	سال			
۳/۲۴	۱/۶۷	۲۹۰۳۵/۲۵	۱۰۷۳۹۶۲۵/۶	۲۳/۰۹	۱۴/۴۰	۰/۰۰۳	۸۳۶	۴	خطا			
۴/۸۷ns	۸/۱۳**	۱۵۹۲۹/۵۸**	۱۹۸۳۷۷۲۸/۳**	۵۷/۶۶*	۱۲/۰**	۰/۰۴*	۳/۸۸*	۱۵	رقم			
۱/۷۷ns	۴/۱۳	۵۱۸۷۰/۲۸ns	۲۶۸۹۵۴۸/۵ ns	۱۰/۶۲ns	۳/۹۹ns	۰/۰۱۳ns	۵/۵۹ns	۱۵	رقم×سال			
۱/۹۰	۲/۱۶	۴۰۱۶۵/۸۷	۳۵۹۰۸۹۸/۷	۲۰/۵۶	۳/۵۵	۰/۰۱۸	۲/۷۱	۶۰	خطا			
۰/۸۷	۱/۲۲	۷/۷۵	۷/۵۱	۷/۲۸	۹/۳۱	۱۲/۱۸	۴/۴۴	-	CV(%)			

ns: عدم معنی دار بودن. *: معنی داری در سطح ۵ درصد. **: معنی داری در سطح ۱ درصد.

متوسط روز تا گرده افشاری و روز تا رسیدگی در سال زراعی ۱۳۸۶-۸۷ به ترتیب در ۱۳۰ و ۱۶۶ روز پس از کاشت و در سال زراعی ۱۳۸۷-۸۸ به ترتیب در ۱۰۹ و ۱۴۹ روز پس از کاشت اتفاق افتاد (جدول ۵). دامنه تغییرات روز تا گرده افشاری و روز تا رسیدگی بین ارقام به ترتیب بین ۳/۴۴ و ۱/۳ روز بود. رقم فلات با ۱۵۸/۳ روز پس از کاشت و دریا با ۱۵۷ روز پس از کاشت به ترتیب از بیشترین و کمترین مدت زمان جهت سپری نمودن روز تا رسیدگی برخوردار بودند. جاسکیو و همکاران (۲۰۰۱) با تحقیق روی گندمهای شرق استرالیا گزارش کردند که ارقام پر محصول زودتر از ارقام کم محصول به رسیدگی فیزیولوژیک دست یافتند.

طول دوره پر شدن دانه در سال اول (۳۹/۲۷ روز) نسبت به سال دوم (۳۶/۸۳) بیشتر بود، با این حال از نظر آماری بین این دو سال تفاوت معنی داری مشاهده نشد (جدول ۵). میانگین حداقل دمای ماهانه در فصل زراعی ۸۶-۸۷ بین ۸ درجه سانتی گراد در دی ماه و ۳۰/۱۸ درجه سانتی گراد در خرداد ماه و برای فصل زراعی ۸۷-۸۸ بین ۱۱/۶۹ درجه سانتی گراد در دی ماه و ۲۷/۸۹ درجه سانتی گراد در خرداد ماه بود که تقریباً برابر با آمار دراز مدت بوده است. از آنجا که میانگین دما در طی دوره پر شدن

دانه در سال اول و دوم آزمایش به ترتیب معادل $14/24$ و $14/14$ درجه سانتی گراد بود، این عدم تفاوت معنی‌دار در طول دوره پر شدن دانه در طی دو سال آزمایش می‌تواند به علت عدم تفاوت در میانگین دمایی در این دو سال آزمایش باشد. مقایسه میانگین طول دوره پر شدن دانه در بین ژنتیپ‌های موردن آزمایش نشان داد که کمترین دوره پر شدن دانه مربوط به رقم گلستان (۳۵/۵ روز) و بیشترین آن مربوط به رقم شانگهای (۳۸/۶۷ روز) می‌باشد. اما با این حال بین اکثر ارقام از نظر این صفت اختلاف قابل ملاحظه‌ای مشاهده نشد، به نحوی که اکثر ارقام قدیمی با ارقام جدید اختلاف معنی‌داری نداشتند. به عبارتی در طی فعالیت‌های بهنژادی روی ارقام در طی سال‌های گذشته تلاشی برای اصلاح یا تغییر این صفت انجام نشده است (شکل ۱-الف)، زیرا عوامل ژنتیکی (رقم) تا حدود زیادی سرعت پر شدن دانه را تعیین کرده و عوامل محیطی (دما) تا حدود زیادی تعیین‌کننده طول دوره پر شدن دانه هستند (ساعده و همکاران، ۱۹۸۶). همچنین ضریب همبستگی بین دوام پر شدن دانه و عملکرد دانه معنی‌دار نبود ($r=-0.04$)، بدین معنا که بین این دو ارتباطی وجود ندارد. این نتایج با مطالعات نظام‌زاده و همکاران (۲۰۱۲) بر روی برنج مطابقت داشت.

میانگین سرعت پر شدن دانه در واحد دانه در سال اول آزمایش نسبت به سال دوم آزمایش بیشتر بود، در حالی که سرعت پر شدن دانه در واحد سطح در سال دوم آزمایش نسبت به سال اول آزمایش بیشتر بود (جدول ۵). به نظر می‌رسد دلیل این اختلاف به تعداد دانه در واحد سطح یا به عبارتی تعداد دانه در سنبله مرتبط باشد. بین دو سال آزمایش از نظر تعداد دانه در واحد سطح تفاوت معنی‌داری مشاهده شد، به نحوی که میانگین تعداد دانه در واحد سطح (مترمربع) در سال اول و دوم آزمایش به ترتیب 13740 و 16569 بود. از آنجا که تعداد زیاد دانه در واحد سطح باعث افزایش سرعت رشد دانه در واحد سطح و از طرفی باعث کاهش سرعت رشد دانه در واحد دانه می‌شود (سلطانی و همکاران، ۲۰۰۰)، بنابراین همین امر باعث بالا بودن سرعت رشد دانه در واحد دانه در سال اول و کاهش سرعت رشد دانه در واحد سطح شد.

نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی (۲۲)، شماره (۱) ۱۳۹۴

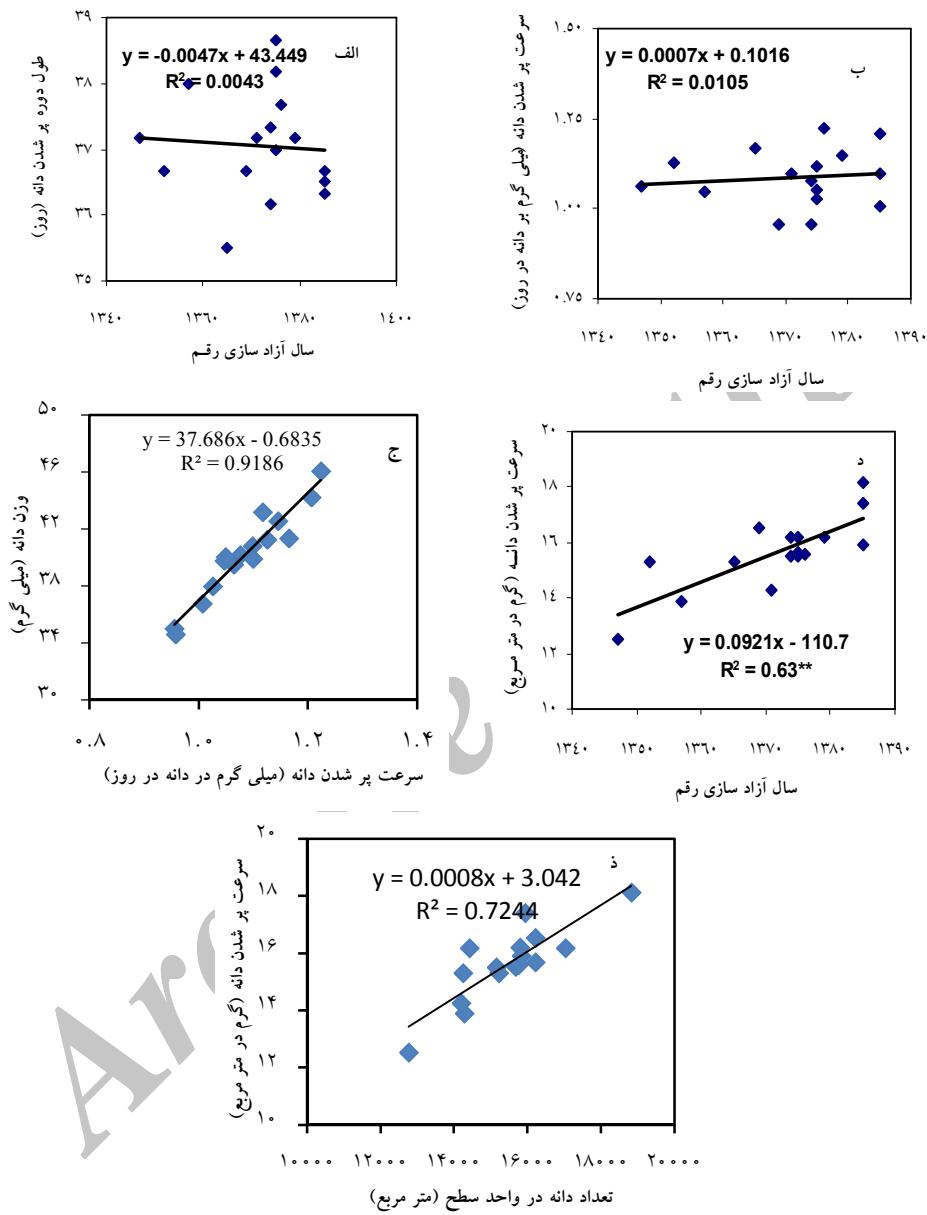
جدول ۵- مقایسه میانگین برای صفات سرعت پر شدن دانه (میلی‌گرم در دانه در روز)؛ سرعت پر شدن دانه (گرم در مترمربع)؛ دوره موثر پر شدن دانه (روز)، وزن دانه (میلی‌گرم)، تعداد دانه در مترمربع، عملکرد دانه (گرم بر مترمربع)، روز تا گرده افشاری، روز تا رسیدگی در ارقام مختلف گندم در دو سال زراعی ۱۳۸۶-۸۷ و ۱۳۸۷-۸۸.

ردیف	سال	تاریخ	تاریخ رسیدگی	عملکرد دانه (گرم)	وزن دانه (میلی‌گرم)	تعداد دانه در مترمربع	وزن دانه (پیش‌بینی شده)	سرعت پر شدن دانه (گرم)	سرعت پر شدن دانه (مترمربع)	روز تا گرده افشاری	روز تا رسیدگی (روز)
۱	اول	۱۳۰/۸۳	۱۶۵/۶۷	۵۱۶/۸۸	۱۳۷۴۰/۳	۳۹/۶۹	۱۴/۸۵	۱/۱۴۱	۳۹/۲۷		
۲	دوم	۱۰۹/۸۸	۱۴۹/۱۰	۶۴۹/۸۱	۱۶۵۶۹/۳	۴۰/۷۳	۱۶/۵۴	۱/۰۳۹	۳۶/۸۳		
۳	LSD _{0.05}	۹/۸۳	۱/۰۲	۹۶/۵۷	۱۸۵۷/۳	۲/۷۲	۲/۱۵	۰/۰۲۹	۴/۶۴		
۴	ایران	۱۱۸/۸۳	۱۵۸/۳	۴۶۵/۵۶	۱۲۷۷۰/۵۲	۳۹/۵۳	۱۲/۰۳	۱/۰۶۴	۳۷/۱۷		
۵	خرزه	۱۱۹/۳۳	۱۵۷	۵۶۱/۳۹	۱۵۲۱۸/۲	۴۱/۲۷	۱۵/۳۱	۱/۱۲۵	۳۶/۷۷		
۶	ناز	۱۱۹/۰۰	۱۵۷	۵۲۸/۴۷	۱۴۲۷۴/۱۶	۳۹/۷۸	۱۳/۹۱	۱/۰۴۷	۳۸		
۷	گلستان	۱۱۹/۸۳	۱۵۷/۳	۵۴۳/۴۰	۱۴۲۵۰/۸۲	۴۱/۳۸	۱۵/۳۱	۱/۱۶۵	۳۵/۵۰		
۸	فلات	۱۲۱/۶۷	۱۵۸/۳	۶۰۷/۰۴	۱۶۲۰۴/۴۵	۳۵/۱۰	۱۶/۵۳	۰/۹۵۵	۳۶/۶۷		
۹	رسول	۱۱۹/۸۳	۱۵۷	۵۲۹/۷۰	۱۴۱۹۸/۵۳	۴۰/۸۲	۱۴/۲۵	۱/۰۹۸	۰/۱۷		
۱۰	تجن	۱۱۹/۵۰	۱۵۷/۸	۵۷۹/۵۲	۱۵۶۶۴/۷۴	۴۰/۱۸	۱۵/۰۲	۱/۰۷۶	۳۷/۳۳		
۱۱	رقم	۱۲۱/۱۷	۱۵۷/۳	۵۸۴/۹۳	۱۷۰۲۹/۲۷	۳۴/۶۳	۱۶/۱۷	۰/۹۵۷	۳۷/۱۷		
۱۲	پاسور	۱۲۱/۸۳	۱۵۷	۵۹۸/۸۹	۱۴۴۱۱/۷۴	۳۷/۹۷	۱۶/۱۹	۱/۰۲۶	۳۷		
۱۳	شانگهای	۱۱۹/۱۷	۱۵۸/۳	۵۹۹/۴۴	۱۵۱۴۰/۰۲	۴۳/۱۸	۱۵/۰۰	۱/۱۱۷	۳۸/۶۷		
۱۴	زاگرس	۱۱۸//۶۶	۱۵۷/۸	۵۹۸/۳۳	۱۶۲۱۷/۷۹	۴۰/۰۶	۱۵/۶۸	۱/۰۵۰	۳۸/۱۷		
۱۵	شیرودی	۱۱۹/۵	۱۵۷/۲	۵۸۷/۴۳	۱۵۷۶۴/۲۹	۴۰/۱۰	۱۵/۶۰	۱/۲۲۴	۳۷/۶۷		
۱۶	کوهدهشت	۱۲۱/۱۷	۱۵۸/۳	۶۰۲۱۵	۱۵۷۹۴/۶۱	۴۲/۰۸	۱۶/۲۰	۱/۱۴۶	۳۷/۱۷		
۱۷	دریا	۱۲۱/۳۳	۱۵۷	۶۳۸/۲۰	۱۵۹۳۷/۳۸	۳۸/۳۴	۱۷/۴۱	۱/۲۰۶	۳۶/۶۷		
۱۸	مغان	۱۲۲/۰۰	۱۵۷/۳	۵۷۷/۷۸	۱۵۸۳۰/۶۸	۳۹/۹۲	۱۵/۹۰	۱/۰۹۹	۳۶/۳۳		
۱۹	آرتا	۱۲۱/۳۳	۱۵۷/۸	۶۶۱/۸۸	۱۸۷۱۳/۱۷	۳۶/۷۵	۱۸/۱۳	۱/۰۰۷	۳۶/۵۰		
۲۰	LSD _{0.05}	۱/۷۰	۱/۰۹	۸۷/۳۲	۲۱۸۸/۴	۵/۲۴	۲/۱۸	۰/۱۵۳	۱/۹۰		

جدول (۵) مقایسه میانگین سرعت پر شدن دانه در واحد دانه (میلی‌گرم در دانه در روز) و سرعت پر شدن دانه در واحد سطح (گرم در مترمربع در روز) را نشان می‌دهد. کمترین و بیشترین سرعت رشد دانه در واحد دانه به ترتیب مربوط به ارقام فلات (۰/۹۵۵ میلی‌گرم بر دانه در روز) و شیرودی (۱/۲۲۴ میلی‌گرم بر دانه در روز) بود. میانگین سرعت رشد دانه در واحد دانه معادل ۱/۰۸۵ میلی‌گرم بر دانه در

روز بود. با این حال روند خاصی بین ارقام از نظر سرعت پر شدن دانه در واحد دانه در طی سال‌های آزادسازی مشاهده نشد (شکل ۱-۱). از طرفی مقایسه میانگین سرعت پر شدن دانه در واحد سطح (گرم در مترمربع) در ارقام مختلف نشان داد که بین ارقام قدیمی و جدید تفاوت قابل ملاحظه‌ای مشاهده شد، اینها قدیمی‌ترین رقم دارای کمترین سرعت رشد دانه ($12/53$ گرم در مترمربع) و آرتا از جدیدترین ارقام دارای بالاترین سرعت رشد دانه ($18/13$ گرم در مترمربع) بود. همبستگی مثبت و معنی‌داری ($r=0.85^{**}$) بین سرعت رشد دانه در واحد سطح و عملکرد دانه نشان می‌دهد که سرعت پر شدن دانه در واحد سطح در ژنتیپ‌های کم محصول به سمت ژنتیپ‌های پرمحصول افزایش یافته است (جدول ۶)، اگر چه در مواردی کاهش جزئی نیز دیده می‌شود (جدول ۵). به نظر می‌رسد ارقامی که تعداد دانه بیشتری در واحد سطح داشتند، سرعت پر شدن دانه در واحد دانه کمتر بود، زیرا تعداد زیادی دانه در واحد سطح نمی‌توانند با سرعت بالا پر شوند. اما تعداد زیاد دانه در واحد سطح باعث افزایش سرعت پر شدن دانه در واحد سطح می‌شود به عبارتی متوسط سرعت رشد دانه در واحد سطح افزایش می‌یابد. جدول ۶ نشان می‌دهد که ضریب همبستگی بین این دو صفت مثبت و معنی‌دار است ($r=0.85^{**}$) که می‌بین نقش مهم تعداد دانه در تعیین قدرت مقصد است (سلطانی و همکاران، ۲۰۰۰). از طرف دیگر وزن دانه نقش مهمی در تعیین سرعت رشد دانه در واحد دانه دارد. تجزیه رگرسیونی نشان داد که $0/129$ افزایش در سرعت رشد دانه در واحد دانه منجر به یک واحد افزایش در وزن دانه می‌شود (شکل ۱-۱). اما با این حال با توجه همبستگی منفی و پایین وزن دانه با عملکرد (جدول ۶)، وزن دانه در افزایش عملکرد نقشی ندارد. نتایج مشابهی توسط مجتبایی زمانی و همکاران (۲۰۰۶)، بردر و همکاران (۲۰۰۶)، دیاس و لیدون (۲۰۰۹)، نظامزاده و همکاران (۲۰۱۲) گزارش شده است.

شکل (۱-۱-د) یک رابطه‌ی رگرسیونی خطی و معنی‌دار ($R^2=0.63^{**}$) بین سرعت رشد دانه در واحد سطح و سال‌های آزاد سازی ارقام را نشان می‌دهد. محاسبات نشان داد که سرعت رشد دانه در 38 سال آزادسازی ارقام در گلستان، $26/19$ درصد بهبود یافته است، به عبارتی $0/70$ درصد به ازای هر سال آزاد سازی، افزایش در سرعت رشد دانه در واحد سطح ملاحظه می‌شود که این افزایش به دلیل افزایش تعداد دانه در واحد سطح می‌باشد. ضریب همبستگی بین سرعت و طول دوره پر شدن دانه معنی‌دار نبود ($r=0.34$).

شکل ۱- (الف) رابطه بین طول دوره‌ی پرشدن گندم و سال آزاد سازی ارقام مختلف گندم، (ب) رابطه بین سرعت پر شدن دانه و سال آزاد سازی ارقام مختلف گندم، (ج) رابطه بین سرعت پر شدن دانه با وزن دانه، (د) رابطه متوسط سرعت پر شدن دانه با سال آزاد سازی، (ذ) رابطه متوسط سرعت پر شدن دانه با تعداد دانه در واحد سطح.

علی راحمی کاریزکی و همکاران

بنابراین با توجه به همبستگی مثبت و معنی دار بین سرعت پر شدن دانه در واحد سطح و عملکرد دانه و عدم همبستگی بین عملکرد و طول دوره‌ی پر شدن دانه به نظر می‌رسد گزینش برای سرعت پر شدن دانه و عملکرد بالا موثرتر از گزینش برای دوره پر شدن دانه است و این عمل از طریق گزینش برای تعداد دانه بیشتر در واحد سطح امکان‌پذیر است به نحوی که یک رابطه خطی و قوی بین سرعت پر شدن دانه در واحد سطح با تعداد دانه در واحد سطح وجود دارد (شکل ۱، ذ) (بروکنر و همکاران، ۱۹۸۷).

جدول ۶- ضرایب همبستگی بین صفات مورد مطالعه در ارقام گندم

صفات	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
دوره‌ی پر شدن دانه (۱)						۱		
سرعت پر شدن دانه در واحد دانه (۲)						۰/۰۸ ^{ns}		
وزن دانه (۳)					۱	۰/۹۵ ^{**}	۰/۳۳ ^{ns}	
عملکرد (۴)						۰/۰۴ ^{ns}	۰/۰۵ ^{ns}	
سرعت پر شدن دانه در واحد سطح (۵)			۱	۰/۹۷ ^{**}	۰/۰۴ ^{ns}	۰/۰۷ ^{ns}	۰/۰۳۰ ^{ns}	
تعداد دانه در مترمربع (۶)				۱	۰/۸۵ ^{**}	۰/۰۲۹ ^{ns}	۰/۰۲۳ ^{ns}	۰/۰۱۸ ^{ns}
روز تا گرده‌افشانی (۷)					۰/۰۴۲ ^{ns}	۰/۰۵۰ [*]	۰/۰۱۹ ^{ns}	۰/۰۶۳ ^{ns}
روز تا رسیدگی (۸)	۱	۰/۰۷۳ ^{**}	۰/۰۳۷ ^{ns}	۰/۰۶۱ ^{**}	۰/۰۱۱ ^{ns}	۰/۰۱۱ ^{ns}	۰/۰۱۵ ^{ns}	۰/۰۰۸ ^{ns}

به نظر می‌رسد هر چه تعداد دانه در واحد سطح بیشتر باشد تخلیه منبع که همان برگ و ساقه می‌باشد سریع‌تر است و از طرفی چون در فرمول محاسباتی سرعت پر شدن دانه در واحد سطح که چگونگی محاسبه آن در بخش مواد و روش‌ها آورده شده است، مجموع عملکرد در واحد سطح به عنوان یک دانه بزرگ در نظر گرفته شده است، بنابراین سرعت رشد دانه در واحد سطح افزایش می‌یابد و نه سرعت رشد دانه در واحد دانه و این گویای آن است که هر چند وزن تک دانه با افزایش تعداد دانه کاهش می‌یابد ولی افزایش تعداد دانه جبران کاهش وزن دانه را کرده و باعث افزایش عملکرد در واحد سطح می‌شود که همبستگی منفی بین وزن دانه و سرعت پر شدن دانه در واحد سطح گویای این مطلب است (جدول ۶). این نتایج با نتایج عطار باشی (۲۰۰۰) در گندم مطابقت داشت، اما برخلاف نتایج انتظامی (۱۳۸۵) در جو می‌باشد، ایشان در مطالعه‌ای روی ارقام جو در شرایط آب و هوایی گلستان بیان داشت

که دوره پر شدن دانه در ژنتیپ‌های جدید طولانی‌تر از ژنتیپ‌های قدیمی می‌باشد، اما سرعت پر شدن دانه در طی اصلاح و تکامل ژنتیپ‌ها بهبود کمتری داشته است.

نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج بدست آمده در طی فعالیت‌های بهنژادی در جهت بهبود عملکرد گندم در این منطقه گلستان تلاشی در جهت تغییر مراحل فنولوژیک در گندم صورت نگرفته است. شاید به این دلیل که این ارقام برای شرایط عدم محدودیت آب اصلاح شده‌اند و چون در این منطقه در طی فصل رشد بارندگی‌های مداوم اتفاق می‌افتد، با این فرض که در طی فصل رشد گیاه با شرایط محدودیت آبی مواجه نمی‌شود، بنابراین اصلاح و تغییر صفات فنولوژیک در اولویت فعالیت‌های بهنژادی اصلاح‌گران در جهت افزایش عملکرد گندم در این منطقه قرار نگرفته است. همچنین در طی فعالیت‌های اصلاحی در طی ۳۸ سال اخیر جهت معرفی ارقام برتر گندم، دوره پر شدن دانه تقریباً ثابت بوده و تنها سرعت رشد دانه افزایش یافته است.

منابع

- Aliabasi, H., and Esfahani, M. 2007. Effects of nitrogen fertilizer levels and top dressing on rate and duration of grain filling in rice. J. Agri. Sci. 30 (2): 25-38. (In Persian).
- Attar-Bashi, M.R. 2000. Foundations of physiological differences in the performance of some wheat genotypes under rained, M.Sc. Thesis in Agronomy, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources. P65. (In Persian).
- Brdar, M., Kobiljski, B., and Kraljevic Balalic, M. 2006. Grain filling parameters and yield components in wheat. Genetika. 38(3): 175-181.
- Bruckner, P.L., and Frohberg, R.C. 1987. Rate and duration of grain fill in spring wheat. Crop. Sci. 27: 451-455.
- Dias, A.S., and Lidon, F.C. 2009. Evaluation of grain filling rate and duration in bread and durum wheat under heat stress after anthesis. J. Agron. Crop. Sci. 195: 137-147.
- Etesami, M. 2007. Evaluation of the effect of some morphophysiological traits on yield of (*Hordeum vulgar*) barely genotypes, M.Sc. Thesis in Agronomy, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources.108 (In Persian).

7. Foulkes, M.J., Reynolds, M.P., and Sylvester-Bradley, R. 2009. Genetic improvement of grain crops: yield potential. In: Sadras, V.O., Calderini, D.F. (Eds), *Crop Physiology Applications for Genetic Improvement and Agronomy*. Academic Press, Amsterdam, pp. 355–386.
8. Juskiw, P. E., Yih-Wu, J., and Karzanowski, L. 2001. Phenological development of spring barely in a short-season growing area. *Agri. J.* 93:370-379.
9. Lesani, H., and Mojtabaei, M. 2000. *Introduction to Plant Physiology*. Tehran University Press. 725 pp. (In Persian).
10. Mojtabaei Zamani, M., Esfahani, M., Honarnejad, R., and Allagholtipor, M. 2006. Investigating the rate and filling period correlation with yield component and other physiological parameter in rice cultivars. *J. Sci. Tech. Agric. Natur. Resour.* 10: 213-224. (In Persian).
11. Morgounova, A., Zykinb, V., Belanb, I., Roseevab, L., Zelenskiyc, Yu., Budakd, H., and Bekese, F. 2010. Genetic gains for grain yield in high latitude spring wheat grown in Western Siberia in 1900–2008. *Field Crops Res.* 117: 101–112.
12. Nezamzadeh, S.E., Pirdashti, H., and Babaeian Jelodar, N. 2012. Comparison of grain filling rate and duration among some old, modern and promising rice cultivars under different nitrogen levels. *Elec. J. Crop Prod.*, 4(3):79-101. (In Persian).
13. Saeed, M., Francis, C.A. and Clegg, M.C. 1986. Radiation use efficiency among cotton cultivar. *Agro. J.* 83: 655-658. (In Persian).
14. Soltani, A. 2007. Application of SAS in statistical analysis. *JDM Pross.* 182 p. (In Persian).
15. Soltani, E., Rezaei, A., Khaj-poor, M.R., and Mirlohi, A. 2000. Communicate and share various morphological and physiological traits in determining grain yield of sorghum. *J. Agri. Sci. Nat. Res.* 7(4): 85-94. (In Persian).
16. Zadox, J.C., Chang, T. T., and Konzak, C. F. 1974. A decimal code for the growth of cereals. *Weed Res.* 14: 415-421.
17. Yung, S.J., Gyenis, L., Bossolini, E., Hayes, P.M., Matus, I., Smith, K.P., Steffenson, B., Tuberosa, J.R. and Muehlbauer, G.J. 2006. Validation of quantitative trait loci for multiple resistance in barley using advanced backcross lines developed with a wild barley. *Crop. Sci.* 46:1179-1186.

Gorgan University of Agricultural
Sciences and Natural Resources

J. Plant Prod. Res. Vol. 22 (1), 2015
<http://jopp.gau.ac.ir>

Evaluation of improvement of rate and duration of grain filling duration inbreeding processes in wheat cultivars

A. Rahemi Karizaki^{*1}, S. Galeshi² and A. Soltani²

¹Assistant Prof., Dept. of Plant Production Gonbad University,

²Professor, Dept. of Agronomy, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources

Accepted: 31-12-2013; Received: 17-9-2014

Abstract

In order to evaluation of the process of genetic improvement rate and duration of grain filling among wheat cultivars, the field experiments were conducted at the Agricultural and Natural Resource Research Center of Golestan province. in the growing seasons of 2007-2008 and 2008-2009. The 16 cultivars were sown in a randomized complete blocks design with three replications. The results showed that wheat cultivars had not changed during breeding activities in order to improve yield in grain weight and duration of grain filling while rate of grain filling was increased. Also rate of grain filling was improved %26.19, in 38 years of the release, was observed %0.7 and it improvement. This increase was due to increasing grain number per unit area. In order to positive and significant correlation between grain filling rate and grain yield it seems that selection for high yield and grain filling rate is possible without the need to increase of grain filling duration.

Keywords: Duration of grain filling, Grain filling rate, Grain Weight, Wheat.

*Corresponding author; alirahemi@yahoo.com